

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytatán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.</p>
--	---	--	---

Kecskemét, 1878. szept. 9.

A legutóbb tartott törvényhatósági közgyűlés eltörölte a népiskolákban fizetendő tandijakat. Őszintén üdvözljük e határozatát, mert általa a népiskolai oktatás egy olyan nyúgtól szabadult meg, a melyet csakis a krajczárokkal való gazdálkodás emberei raktak pár évvel ezelőtt tapintatlanul — mondhatni vétkekes kezekkel — az elemi népoktatásra. Üdvözljük a volt iskolaszéket, a mely összehalmozva a tandijaknak a népiskolákban való szedése elleni érveket, indítványba helyezte a tandijak eltörlését, a melyekről mindenki úgy volt meggyőződve, hogy a népoktatási politika megcáfolhatlan elveinek teljes félretétele mellett nyertek létet. A tankötelesség elvének a népoktatási törvényben való érvényesítése nem tűrheti meg, hogy akkor, midőn a szülők gyermekeiknek iskoláztatására kötelezvék, egyszer-smind köteleztessenek arra, hogy a tanítást a községtől tandijakkal vásárolják meg, mert a tankötelességet megállapító törvényvel szemben fennáll az állam és község azon viszonylagos kötelessége, hogy a tanítás ingyenes legyen, és pedig azért, mert hogy a nép minden gyermeke az elemi ismeretekbe bevezetessék, nem pusztán a szülő és gyermek, de az állam és község érdeke is, mely az által alaperőinek egyikét kiszámíthatatlan mérvben hatványozza, s a testbe elevenebb, mozgékonyabb szellemet önt.

Nem tudjuk megérteni pár évvel ezelőtt a törvényhatóság tandijakat megállapító határozatát, mert azon indok, hogy a tandijakból egy része fedezve lesz azon költségeknek, melyeket a törvényhatóság a népiskolákra fordít, nagyon kicsinyes indoknak tűnt fel. Szívesen látjuk azt, ha valaki jövedelemforrásokról gondoskodik a törvényhatóság részére, de midőn a tandijakban keresi ezt, mint kereste pár évvel a polgármester úr, — kinek buzgólkodása folytán született meg ha jól emlékszünk a törvényhatóság tandijakat megállapító határozata — e buzgólkodást mint olyant, mely nem kellő irányban alkalmaztatik, csak gáncsolhatjuk.

De a hiba, mely a népoktatási törvény intentiojának teljes félreismerése s a fillérgazdálkodás alkalmazása mellett követtetett el, helyre üttetett a legutóbbi közgyűlésen, a mely alkalommal Lestár Péter úr meleg ajánlata folytán egyhangúlag rendeltetett el a tandijak eltörlése s a polgármester úr is meggyőződésének egész erejével hozzájárult. E tényét csak dicsérőleg említhetjük, mert a mely hiba az ő polgármesteri hivataloskodásának ideje alatt elkövettetett, az alatt helyre is lett ütve.

Az alföldi aszályosságról.

(A „Természettudományi Közöny“-ből.)

Alföldünkön az aszályosság az újabb időben, t. i. a most élők észlelése szerint, nem csökken, hanem emelkedik; előfordulására nézve gyakoribbá lesz s területében tágul. Közönséges hit és vélemény, hogy e tény első indoka különösen a mocsá-

rok lecsapolásának, a vizek szabályozásának s azok közt főképp a Tisza szabályozásának előhaladásában keresendő. Ez azonban téves; mert a mocsárszáritás s vízszabályozás legfeljebb másodrendű ok lehet: az egész jelenségben sokkal több része van az erdők pusztításának; azután pedig némely közvetlen helyi ok mellett a főok azon kapcsolat viszonyában rejlik, a mely a magyar alföldi nagy síkság és a Kárpátok másik oldalán terülő gáncországi síkságon túl az ennél még sokkal nagyobb területű szarmát síkság közt van.

A kik a mocsárszáritásban állítják lenni a főokot, azt mondják, az növeli az aszályosságot, hogy a szabadon álló vizek, a melyek hajdan nagy területeket foglalván el kigőzölgéseikkel és a környékeket borító nagy nedvbőségű vízi növények kigőzölgésével szaporították a légkör nedvességét, megkevesedtek; ennek következtében a légnek viz-tartalma is megesökkent, — más részről pedig az eső- és hó-alakban lehulló víz a folyóknak és folyamoknak a szabályozás által megrövidített medrén gyorsabban és nagyobb mértékben takarodván ki az országból az azt felfogó távol tengerbe, az ország határai s különösen a nagy síkság fölött terülő körlég e miatt is szárazabbá lett.

Következetes és csak felületesen tekintve, egészen is helyt állónak tetszik ez az okoskodás: de tévesnek bizonyul, mihelyt az okok után tüzetesen kutatva, azokat sorozatosan vizsgáljuk.

Mindenek előtt azon kérdés merül itt fel: vajjon azon körülménynek, hogy az eső- és hó-alakban lehulló csapadék most gyorsabban és nagyobb mértékben takarodik ki az országból, mint hajdan, első és főoka csakugyan a vízmedrek szabályozásában van-e vagy egyebütt; azután, hogy azon viszony, a mely a kiszáritás által a régi mocsárok, állóvizek helyén s azok környékén elő állott, gátolja-e ezen területeket abban, hogy a légköri csapadék gyűjtésének és a légnyrkosság szaporításának, ha nem is nagyobb mértékben, legalább olyanban szolgáljanak fészkekül, mint a mi-lyenben régi állapotukban szolgáltak.

Ez utóbbi kérdésre nézve mindenek előtt figyelembe veendő, hogy különösen a sikon kiszáritott vizek és mocsárok egy része oly víztömegből állott, a mely a környezetből futott össze, melyek e szerint leggyakrabban környezetöktől vonták el a nedvességet s azt kipárolgásukkal harmat-alakban csak kis térre szorítva és igen gyéren adták vissza. E szerint az oly szabályozás, a mely azt eszközölte, hogy ne fusson össze a víz egy helyre, hanem inkább ott maradjon és ott hatoljon a talajba, a hol lehullott, semmi szín alatt se rontotta a viszonyt; sőt a művelésre alkalmassá tétel által a talaj nedvbefogadó és nedvgyűjtő képességét is szaporította. A mocsárszáritások és vízlecsapolások által ugyanis ezen helyeken többnyire gazdag televényű szántóföldek és buja kaszáló rétségeknek alkalmas területek állottak elő, melyek, ha jól műveltetnek, mélyen képesek a rájuk hulló nedvet magukba fogadni, a növényvel borított földön pedig minél magasabb a növényzet, annál nagyobb egyszer-smind a kipárolgás. Ekkép a viszony épen nem romlott e helyeken arra nézve, hogy a légnyrkosság fészkekül szolgálhassanak.

Az első kérdést illetőleg, hogy a meggyorsult sebesség és gyors kitakarodás főoka szintén nem a mocsárok kiszáritásában és a szabályozásban van, a következőkből tetszik ki:

A cs. k. táborkar és az országos építészeti igazgatóság mérései szerint a Tiszának esése Körömezőtől Husztig 1640, vagyis 100 folyó ölenként 1½ lábát tesz. Tisza-Ujlaktól kezdve a Dunába torkolásáig volt az esés szabályozás előtt kis víz-álláskor 138' 8", nagy vízálláskor 141' 3" 2". Ez közeparányra víve, 100 ölenként körülbelül 3 vonalat tesz. Ha a folyás hossza 84 mfdre rövidítették, a mint fogna lenni, ha a tervelt átmetszések mind keresztül vitetnének, akkor sem lenne több 100 ölre 6 vonalnál. A megrövidítés még nincs ennyire keresztül víve s így ennél kevesebb. Pedig

ez sem volna sok. Nem az tehát a baj, hogy a Tisza vize Tisza-Ujlaktól sokkal gyorsabban lefut a Dunába mint régen; mert a lefolyás elég lassú, s a Duna vízének magasabb állása által is gyakran szabályoztatik; és hogy nem ez a baj, azt az is igazolja, mert a Duna esése a magyar határon közép mérték szerint 100 ölenként 8.2 vonal levén, még sokkal nagyobb. Hanem az a baj, hogy Tisza-Ujlakig, valamint azon alul is, a hozzá csatlakozó vizekkel nagyon rohamos a Tisza vízének szaporodása. És nem a megrövidített út és növesztett esés, hanem épen a víznek rohamos szaporodása miatt előálló nyomás nagysága és gyorsasága eszközöli azt, hogy az itt lehullott víz gyorsabban és nagyobb mértékben takarodik ki az országból, mintsem kívánatos. Innen származik az is, hogy folyóink minden nagyobb eső vagy hirtelen jött hóolvadás után gyorsan áradnak, de egyszer-smind gyorsan is apadnak. Ennek pedig főoka az erdőségeknek a gondatlan pusztításból származó megritkulásában van. Mert az erdőpusztítás és pusztulás miatt már a hegyeken megfogyott a nedvgyűjtő raktáru szolgáló telep; az állandó források megritkultak; — a patakok, folyók és folyamok táplálásában azok állandó szerepe föl emelkedett az időnkénti eső vagy más esetleges légesapadék. Innen van az is, hogy minden, egy kevésé több hóhullással lefolyt tél után bizonyos és gyakori sikon haladó folyamainknak kiáradása, mihelyt a hóolvadás megindul.

Igen természetes, hogy ha már a hegyek kevesebb légesapadékot képesek magukba felvenni, megtartani, valamint a hegyekről a sikra leszálló folyamokat sem képesek az év különböző szakaszaiban kellőleg táplálni, és e miatt már maguk szabályosabbakká levén, kevésbbé nedves légáramlatot bocsátanak magukból a sikonok felé; az után pedig a sikonokon hasonlóképp nagyon kevés a lehulló esőt s más légesapadékot meggyűjtő telep, s ezekről a szárazság mindinkább felhat a hegyek közé; tehát a két oldalról egy ugyanazon hátrány előidézésére működő összehatás annál jobban fokozza és nagyobbá teszi különösen az arra különben is nagy hajlammal bíró sikon az aszályt.

A közvetlen helyi okok közt több szerepel. Ilyen a vidék hullámtalan egyforma sík területe, a mely minél nagyobb, annál szabadabb járást enged még a közönséges szeleknek is, melyek hatását az ismét igen nagy kiterjedésű, ritka homokos és sivatag buczkás területek is fokozzák, melyek növelik a hőmérséket s a levegő szárazságát; továbbá ilyen a talajnak szintén sok helyen nagy területeket foglaló nagyon kötött minősége, a mely miatt a levegő csak nagyon nehezen férközhetik a földbe, mi okból az harmatossággal is csak kis mértékben bír; — végre a gazdálkodás és földművelés módja. Alföldünk területének egy jelentékeny része kemény gyeplegelő, a mely egész éven át csak igen vékony növényzet alatt áll, s még a lassú esőből is keveset képes magába felvenni; hanem mihelyt egy kevésé tartósabb az eső, az is a gödrökbe s lapos lékekre fut rajta össze, a sebes eső pedig még inkább tócsákba gyülekezik. Másik még nagyobb terület a túlnyomólag kalászosok alá mivel szántóföld, a mely nemcsak keménysége miatt, hanem azért is csak fennvedén szokott szántani, mert különben a termő réteget elrontó vadja forogna fel, melyet a legtöbb gazda nem szokott, a többi pedig, a ki szokná és akarná, nem győz átrágyázással javítani. Ez, habár jobban magába veszi is az esőt s nem fut rajta minden kis csapadék tócsába össze, még nem bocsátja azt oly mélyen magába, hogy abból az alsó rétegekben magának a melegebb időszakokra nedv tartalékokat képezhessen: — épen tömörségénél fogva pedig több nedvet igényel; — e mellett figyelembe veendő az is, hogy ez az évnek csaknem egy harmadát, sőt néha többet száraz tarlóban tölti. — Az év nagyobb részén át zöldelő buja rétség, valamint a zölden takart vetett takarmány az egész Alföldön aránylag kevés.

A közélet, az aszályosság tekintetében külö-

nösen e gazdasági tényezőknek alig szokott jelentőséget tulajdonítani. Pedig hogy mily hatásúak ezek, mindjárt kiderül, mihelyt ezen területek nagyságát figyelembe vesszük.

Végre a főök, a mely a magyar Alföld és a Kárpátok másik oldalán terülő galicziai síkságon keresztül a roppant terjedelmű szarmát síkság közt létező viszonyban jeletetett meg, a következő tényezők kapcsában gyakorolja hatását:

A magyar és gácsországi síkságot s ez utóbbi kapcsolataiban a szarmát síkságot csak egy aránylag keskeny s mérsékelt magasságú hegység választja el egymástól. Kárpátjaink hegyvonala egész folyamában épen ott legkeskenyebb s többi részeihez aránylag legalacsonyabb, a hol a két síkság iránya egymással érintkezik. A fő határ-hegylánc szélessége alig tesz 2—3 mérföldet. Az ágak kiterjedése szintén nem széles, 6-tól legfeljebb 10—15 mf. közt változó. Ezek közé a laposok és széles völgyek mindkét oldalon magasan felhatnak; még feljebb pedig a hegyágakat a keskeny völgyek sűrűn tagozzák. És ez nemcsak rövid, hanem több 5—15 mf. hosszúságú szakaszban van így. E tájon a legmagasabb hegycsúcsok tengerszín feletti magassága is alig halad 6000—6300 lábat. A főláncok s bércek közép magassága 3500—4000 láb közt változik. De még ez sem elég; hanem ezen kívül a felnyúló völgyeket mindkét oldalukon még a hegység legkopárabb, legerdöltebb vidékei kísérik és fedezik. Szepesben és Sárosban van a Magura, Zemplénben és Ungban a Krajna, Ungtól Beregen át Máramarosban a Verchovina, köves havasi mezőket képező széles tetőkkel, két és három ezer láb közt álló magassággal, melylyel a hegynergek közép magassága is megegyez. A magas csúcsok általában növénytelenek; ezeken kívül is a 3500 láb tengerszín feletti magasságot meghaladó egész térségen gyér növényzet honol. A tulajdonképeni erdőtáj az 1000—3000 lábíg terjedő tengerszín feletti magasságon foglal helyet. De az éghajlat zordonsága, a gyakori zivatarok, majd a hegykúpok, bércek és tetők sziklásága miatt az erdőség már itt is ritka fatörzszetű; a már Máramaroson kezdve nagyon meggyérült erdőségeken keresztül sebes ereszkedéssel lerohanó számtalan kisebb-nagyobb folyó és patak medrét pedig nagy köhőmpölyök borítják és az erdőtől megfosztott hegyoldalak a zápor és hóvíz által sűrűn kiárkolvák. Micsoda hatást gyakorol ezen kapcsolat és környezet, megítélhető abból, hogy a Kárpátok egész területén épen itt legrendetlenebbek, nemcsak a nedvességi és vízlecsapódási, hanem a hő és széljárás viszonyok is; az időjárás tünetei minden tekintetben élesebbek, a zivatarok erősebbek itt, mint csak a Kárpátokon is egyébutt, hol a hegység területe szélesebb.

Kapcsolva ezen észleleteket országunk földrajzi fekvéséből folyó azon tényezővel, miszerint a legnagyobb mennyiségű légesapadék a szárazföldre a tengervidékről kerülván s így nálunk a déli és nyugoti szelek lévén főképp esőhajtók, azon tünet áll elő, hogy a tengervidékről áramló légesapadékképző párat, sőt a már sűrűdő felhőt is az Alföldünk közép táján főképp uralkodó déli szelek köny-

nyen szétverik és megtérítik a nagy síkságon, annyival inkább, mert épen azon irányban semmi megfogó tartalékuk sincs; — vagy felverik az irányukkal szemközt álló hegyek közé, a hol ütközöre találván, ott üritkeznek ki; a még megmaradt részt pedig, különösen éjszakai, átverik az alacsony hegységen; ellenben a felső részeken főképp uralkodó északi szelek a száraz szarmát síkságról, a honnan jönnek, ritkán hajtának hozzánk esőt, leginkább csakis akkor jő az velők az Alföld felső vidékeire, ha a délről felfelé vonuló csapadékos felhővel még a hegynergen innen ütköznek; egyébkor pedig valamint a szarmata síkságról, azonkép a határszéli kopár hegytetőkről is aszályos és száritó légáramlatot hoznak magukkal. Az aszályosság fölülről növekszik lefelé s a hőmérsék növekedésével mintegy arányt tart, de másrésről a legnagyobb záporok szintén épen a legaszályosabb vidékeket jellemzik.

A főök ekkép kimutatva lévén, azokból az orvoslás is önként következik, a mely az okoknak elhárításában áll.

Legnagyobb figyelmet érdemel e tekintetben a meglévő erdőségeknek védelme, kiváltkép a Kárpátok azon vonalán, a mely a magyar Alföldet a gácsországi, illetőleg a szarmata síkságtól elválasztja. Az itt s ennek környezetén megkimélt, a további ritkulástól megmentett, sőt újra növesztett és megsűrített erdőség nemcsak fatermékével, hanem különösen az éghajlat javításával is használ az országnak, sok lehulló légköri nedvet megmaraszt álló területén, lassítja a vizek lerohanását s mérsékli az áradásokat. De nem elég a légkörjavító és a vízgyűjtő raktárakat csak a hegyeken építeni; a homokos Nyírség, mely hajdan szintén buja erdőségekkel diszlett, hasonlóképp túlnyomó részben letarolva lévén, főképp a széljárás vonalán, mely most az aszályosság műhelyét képezi, újra erdősítést igényel; végre a mivelet a helyi érdek kívánalma szerint mindenütt, valahol csak lehet, a földrétgenek minél mélyebb megmunkálás alá fogása által egészítendő ki.

A jó karban tartott erdőségek fatörzsei, bármily meredek legyen a hegyoldal, nagy mértékben akadályozzák a víz gyors lefutását s ez által időt engednek a behatolásra. Különösen a fatörzsek és gyökerek mellett van a mélyre szívargás leggyakoribb ere. A fagyökerek sokszor még a sziklák közeit is megnyitják s utat készítenek a nedvességnek a mélyen fekvő szikla-medencékbe hatolásra. Azután nagy mértékben szaporítja és segíti nemcsak a nedvnek befogadását, hanem kiváltkép annak megmaradását is az erdei lomb- és humusburok. Mindennek a hónedv befogadására és megtartására még nagyobb hatása van, mint az esőre. Igazolja mindezt azon ismert körülmény, hogy a letarolt erdőségekben igen sok forrás elapad és kivesz, ellenben a jókarban tartottban újak is keletkeznek és mind számukra, mind vizük bőségére nézve szaporodnak a források, melyek azután a meleg évszakokra is megosztva, kitartó csergedéssel bocsátják hűsítő vizüket a síkokra.

Mennyire fontos az Alföld aszályosságának mérséklésére törekednünk, kitetszik abból, hogy a

kérdés alatt forgó területen csupán a szántóföld kerek számban 5.000.000 holdat foglal, és évenként csak egy magzaporulattal javíttassék is ennek termése, ez maga legalább is 15.000.000 ft. évi jövedelmi többletet fogna tenni. Bizonyára nemzetgazdaságilag is elég jelentékeny összeg arra, hogy egyéb előnyök mellett, csak ennek megnyerhetése tekintetéből is figyelem fordíttassék ez ügyre.

Galgóczy Károly.

Felhívás Kecskemét város hölgyeihez.

A helybeli jótékony nőegylet a nagyméltóságú magyar kir. miniszterelnökség által megkeresett az iránt, hogy jótékony működését a megsebesült vagy beteg katonák segélyezésére, szenvedéseik enyhítésére, a mozgósítottak gyámolításra szoruló családaira s az elesettek árváira is terjessze ki. — Én, mint a jót. nőegylet ez időszerű elnöke, bár meg vagyok győződve arról, hogy nőegyletünk a megteendő elnöki indítvány következtében tehetségehez képest mindent el fog követni a nyomor és szenvedés enyhítésére, mégis, miután a jótékony nőegylet működését — tekintettel az óriási szükségletre — önmagában véve elégségesnek nem tartom, szükségesnek láttam a kecskeméti hölgyek összeségéhez fordulni, hogy a nemes és nagy cél elérésére szükséges eszközöket megbeszélve, célunkat minél nagyobb mérvben elérhessük. E végből a jót. nőegylet választmánya f. évi szeptember hó 16-án délután 3 órakor a róm. kath. egyház piactéri új háza I. emeletén (a volt bazár-helyiségben) választmányi ülést, és ugyanaznap délután 5 órakor egy nagyobb értekezletet tart, melyre úgy a jót. nőegylet összes tagjait, mint Kecskemét hölgyeit ezennel meghívom.

Nincs szebb és előbbre való hivatása a nőknek, mint a nyomor enyhítése, a fájdalom könnyeinek letörlése, s mi, Kecskemét nőlakosai, maradjunk hátra a téren akkor, midőn saját vérünk, saját édes testvéreink és gyermekeink szenvednek s várják az enyhülést égő sebeik között?! — Nem! — Kecskemét női még ismerik kötelességeiket s régi jó hírüket bizonyára e téren is megőrzendik.

Kecskemét, 1878. szeptember 14.

Horváth Döméné, nőegyleti elnök.

Szőlészet és borászat *)

tárgyában e lapok 36-ik számában az újdonságok rovata alatt szóba lett hozva a szőlőből Kecskemétre jutott: piros gyöngy és ropogós fehér szőlő. Czikkiró érdekltséget igyekszik éleszteni e két szőlőfaj iránt, jelezi a kettőt kitünő bor- és csemege-fajnak.

Tudva azt, hogy Kecskemét azon szerencsés

*) Kérjük mindazokat, a kik a szőlészet és borászathoz értenek, különösen pedig azokat, a kiknek az e cikkben mondottakról saját tapasztalatukon alapuló tudomásuk van, hogy észrevételeiket, a mennyiben lehet írásba foglalva, hozzánk beküldeni szíveskedjenek. Szerkesztő.

TÁRCZA.

Egy tárcza miatt. *)

Bohózat I felvonásban. Irta: Tassy Pál.

Személyek:

1. Özv. Bartos Lászlóné.	5. Lidi, szobaleány Kákaynál.
2. Lajos, fia.	6. Kőrös, zsebmetsző.
3. Kákay Jenő, folyammérnök.	7. I. rendőr.
4. Adél, neje.	8. II. rendőr.

Történik egy nagyobb vidéki városban. — Idő: jelenkor.

I. Felvonás.

Szoba egy-egy oldalajtóval jobbra, balra, és két közép-ajtóval, a melyek között a falon vészközök, fegyverek és néhány pisztoly vannak elhelyezve. Balra az előtérben egy íróasztal íróeszközökkel, jobbra egy salonszalka székekkel.

I-ső jelenet.

Lajos útiruhában a jobb oldalon levő asztal mellett ül, vele szemben Adél, háziasan öltözködve.

Lajos. Adél.

Adél. Lásd, lásd Lajos, mi vége lett könnyelműségednek; alig két éve, hogy boldog emlékü atyánk hagyatékának téged illető részét magadhoz vedél és ma már nincs egy filléred sem.

Lajos. Igazad van kedves Adél. Könnyelmű voltam; elpazaroltam atyánk hagyatékából minden fillért s ez által elvesztettem anyám szeretetét is. Ő gyűlöl, mert tékozló voltam; gyűlöl, mivel nem hallgattam anyai intésére. És most támasz nélkül állok a világon s valóban kétségbe kellene esnem sorsom fölött, ha nem volna reménységem, hogy

*) Előadott Kecskeméten, 1877. évi december hó 18-án Csabainé Klára jutalmául.

neked, kedves hujom, sikerülni fog részemre ki-
eszközölni anyám bocsánatát.

Adél. De Lajos, hogyan is juthattál ennyire?

Lajos. A lejtőre jutott ember gyorsan rohan a bukás örvényébe. Balvégzetem utamba hozta Kamillát a szőke fürtű kalandornőt s én elég balga voltam e nőre áldozni mindenemet. A mult nyár két havát a póseni fürdőben töltém vele s nemcsak utolsó filléremet költöttem rá, hanem még adósságokba is keveredtem, melyekből csupán anyám jóakarata szabadíthat ki. És én bizom benned kedves hujom; nemde, te ki fogod engesztelni anyámat?

Adél. Meg fogok kísérteni mindent, de kiengesztelése aligha fog egyhamar sikerülni, mert a mióta azon levelét válasz nélkül hagyta, melyben felkért, hogy Kamillával való viszonyodat megszakítsad, annyira gyűlöl, hogy hallani sem akar többé rólad.

Lajos. Oh én ismerem anyámat; ő sokkal nemesebb szívű, hogy sem engesztelhetlen lenne.

Adél. Igazad van; mert a kit szeret, azt elhalmozza jószágival s a ki babonáskodásaiból származó jóslatait meghallgatja oly türelemmel, mint az én férjem, annak nem lehet kívánsága, melyet nem ohajtana teljesíteni. Képzeld, férjem még csak tegnap utazott el a tiszaszabályozáshoz s ma már azon van, hogy egy csomag nyalánkságot küldjön utána. Hanem az igaz, hogy férjem igen nagy tisztelettel is viseltetik anyám iránt és én elmondhatom, hogy nálánál nincs jobb ember a világon. Ugy-e bár, te még nem is ismered őt?

Lajos. Nem, csak arczkép után ismerjük egymást.

Adél. Arczkép után pedig bajosan ismerhettek egymásra; mert a te vonásaid, a mióta hazulról eltávoztál, nagyon megváltoztak, férjem pedig már nem visel többé szakált az én kedvemért, s az óta sokkal szebb, csinosabb.

Lajos. Kedvedért férjed megvált még szakáltól is?

Adél. Igen, mert férjem nagyon jó ember s mindent megtesz kedvemért.

Lajos. Alig várom, hogy találkozzam vele.

Adél. Nyolcz—tiz nap mulva okvetlenül haza fog jönni, addig is, Lajos, te itt maradsz nálunk és férjem hálószobája fog rendelkezésedre állani.

Lajos. De mit teszünk anyámmal?

Adél. Anyám előtt titokban marad megérkezésed, mig kiengesztelésére elő nem készítettem az utat.

Lajos. De a szobaleány látott, midőn megérkeztem és így mindenesetre ki fogja fecsegni, hogy idegen ember van a háznál.

Adél. Ne tarts tőle; a szobaleány nem ismer és én majd gondoskodom, hogy itt léted titokban maradjon addig, mig előkészítem anyámat a kibékülésre. Anyám engem szeret s bizton hiszem, hogy sikerülni fog kibékítenem. Nekem már van is egy tervem, miként engeszteljem meg.

2-ik jelenet.

Lidi (a közép ajtón bedugja fejét), előbbiek.

Lajos (megöleli és megcsókolja Adélt). Te angyal vagy kedves Adél, ha terved sikerül, te visszaadsz az életnek s én még boldog ember lehetek.

Adél. De most jer, megmutatom neked férjem hálószobáját, mely lakásodul fog szolgálni. (Mindketten balra el.)

Lidi (belép). No a mit most láttam, azt nem hittem volna el soha, de soha, ha a saját szemimmel nem látom. Szegény nagyságos úr alig húzza ki a lábát a házból és már is mi történik?! „Te angyal vagy kedves Adél, terved ha sikerül, te visszaadsz az életnek“ ezt, igen ezt mondta az a csinos fiatal ember a nagyságos asszonynak. Nem, ezt nem hittem volna soha! Aztán az a fiatal ember

helyzetben van, miszerint évenként ezeket képes jövedelmezni a gyümölcs-árulás által, anyagi jóléte érdekeért, szólni fog a megjegyzéshez és az indítványhoz.

Igenis úgy van, hogy a piros és a fehér ropogós gyöngyszőlő első sorban megérdemli a kitünő bor és csemege jellemét, mert kétségbevonni nem lehet gazdag termését, jóságát, tartósságát; borának becsét és értékét. Mondhatom: alig van év, melyben termékenysége hibázna s bárhol is gazdag termést ne adna, vagy hajlammal bírna a rothadásra. Kiválóan alkalmas a tartás és szállításra.

Hogy nálam nagyobb összegben tisztán megszerezhető, az kétséget nem szenved; elég bizonyíték erre az, hogy kiszolgáltatásom ellen eddig sehol panasz nem emeltetett; de bátran szállalok fel e helyen is s elbizakodva merem mondani: szóljon fel valaki az országban, kit nem kívánalma szerint elgíttettem volna ki!

Megoldott e kérdés már országszerte; a kértelkek elhárítottán oly lendületet nyer a jelzett két faj és a fehér olasz riesling, hogy ma már többé nem is kérdés, mit szaporítsunk csemegeül és bornak.

Hogy magam iránt kértelgetést ne éleszsek állításom ellenében, bátorkodom az olvasót figyelmeztetni

első sorban ezen % alatt a szerkesztőség kezére szolgált azon levélre, mely hozzám intéztetett Fekete Lajos turkevi lakos úr által.

Írja a jelzett úr:

„Olyan talajra talált a gyöngyszőlő, hogy egy 3-ad éves palánta tökére sajátkézüleg szedtem le 30 mond: harmincz fürtöt és általában 20—24 fürtöt hozott az erősebb töke forgatatlán, de századok óta pihent gyepetörésben, lapos, de finom porhanyú természetű földben, s fürtjei nagysága pedig vetéledik egy tíz éves töke termésével. Jövöre, ha szerencsém lesz, küldök mutatónba néhány fürtöt.“

Midőn valamely faj szőlőről ilyen lehet írni, úgy hiszem, nincs ok többé ingadozónak lenni a választásban.

Második sorban a % alatt a szerkesztőség kezére juttatom nagyságos Guthy Ferencz berekszászi kir. törv. elnök úrnak azon levelét, melyben tüzetesen emeli ki a piros és fehér ropogós gyöngyszőlőt, meg a fehér olasz rieslinget, u. mond:

„Az olasz riesling, a chasselas croquant és rouge fajok érdekében a „Bereg“ czimű lapban polemiát viselvén, bizonyára nagy gyönyörrel gondolok reá, ha hinni reményelhetem, hogy véleménye szerint is az olasz riesling és a két gyöngyszőlő fajjal győztesen tértem meg a csatából. Már ma a tapasztalat teljesen s mondhatom a felmagasztaltságig nekem igazat adott. A párizsi világiállításra küldött 1875-ik olasz rieslingem borát a központi bíráló bizottság Pesten a néhány kitünő specialitások közé sorolta. Termése e fajnak az idén is (1878.), mint mindég, nagyszerű. 1876-ban nálunk minden szőlő elfagyván, olasz rieslingem olyan sarjú-termést hozott, melyhez hasonló kitünőségű bort Beregszásznak egy faja sem adott soha. A két gyöngyszőlőt itt szinte igen bálványozzák ragyogó szép fürtjeiért s ott vagyunk ma már itt, hogy nem is tartják

szőlős gazdának, kinek e három faj ültetvénye nincs. Ez idén itt majd minden faj a töméntelen esőzés folytán többé-kevésbé rothadásnak indult, az olasz riesling és a gyöngyszőlők dicsően tartják magukat gyönyörűen kifejlődöttek.“

Harmadik sorban % alatt mellékelek ide 5 példányt a „Bereg“ czimű heti lapból, melyben Guthy Ferencz és Uray Miklós urak a szőlőfajok megválasztása tárgyában polemiát visznek. Guthy Ferencz úr értekezésének czime: „Milyen fajú az az olasz riesling, chasselas croquant és rouge szőlő?“, s mint fent idézett levele mutatja, a polemiát csakugyan győzedelmesen végezte.

Megvitatva levén az ügy, bebizonyítva a jelzett 3 fajnak kitünősége, méltán ajánlhatom mindegyiket a szaporításra.

Ha isten kedvez, úgy törekedni fogok őszkor szüret után a tervezett szőlő-mutatványhoz hozzá segíyezni.

Az kétséget ne szenvedjen, hogy e cikkemnek ezélja volt hitelt érdemlőleg feltüntetni Kecskemét vidékének a fehér olasz rieslinget, a piros és fehér gyöngyszőlőt, melynek beszerzéséhez eleve koráni megrendeléssel hozzá segíyezni hazafias kötelességemnek ismerem.

N.-Kanizsán, 1878. szeptember hó 12-én.*)

Tersanczky József,
orvos és a „Kecskeméti Vidéki Gazd. Egyesület“
tisztelt tagja.

ÚJDONSÁGOK.

— **2-ik nyilvános számadás** a mozgósított katonák inséges családjaik segíyezésére a mai napig a polgármesteri hivatalhoz befolyt készpénz-adományokról. 15) Juhász Pál úr 4 frt., 16) özv. Krisztofori Döméné 3 frt., 17) özv. Mayerfi Jánosné 5 frt., 18) Kammerer Julia k. a. 2 frt., 19) Hacker Mór és fia czég 10 frt., 20) Ozman Henrik úr 2 frt., 21) Lovik Tódor úr 2 frt., 22) Kecskeméti központi takarékpénztár 50 frt., 23) Nagy Imre úr és Tóth Ilona a. 5 frt., 24) Szinnyai Imre úr ifj. 1 frt., 25) dr. Domián István úr 2 frt., 26) Nagy Ferencz tanár úr 6 frt., 27) Molnár Sándor úr 2 frt., 28) Soós György úr 1 frt., 29) Parrag Gedeon úr 1 frt., 30) Csabai Imre úr 1 frt., 31) Fazekas István iparos úr 1 frt., 32) Zombory László úr 5 frt., 33) Pacsu Mihály úr 1 frt., 34) Szokolay Mihály úr 1 frt., 35) Mádi János úr 1 frt., összesen 106 frt. Ehez az első számadásba foglalt 71 frttal mindössze 177 forint. Ezen kívül főispán Kiss Miklós úr adott 50 véka rozost s Ozman Henrik úr a sebesült katonák részére 2 frtot. Kecskemét, 1878. szeptember hó 11-én. Szalkay Gerő, jegyző.

— **A mozgósított, sebesült**, valamint a miskolci és egri vész által sujtott egyetemi polgárok segíyezése végett Budapesten gyűjtő-bizottság alakult, melynek központi irodájában (Budapest, IV.

*) Közöljük e cikket, minthogy azt szőlőtermelő gazdaközönségünk érdekében levőnek tartjuk. A hivatkozott melléleteket Cseréklyei tükár úrnak átadtuk s ott azokat mindenki megtekintheti. A szerkesztő.

meg is ölelte, meg is csókolta a nagyságos asszonyt, csak úgy czuppant. Nem, ez nem jól megy így; de hogy is menne jól! Tegnap elutazása előtt még mennyire hízelt a nagyságos asszony a férjének; azt hitte volna az ember, hogy úgy szereti, mint gerle a párját s ma már idegen ember által engedí magát öleltetni, csókoltatni. Hanem ha a nagyságos úr haza jön és észrevesz valamit, — pedig észrevesz mindent, mert nagyon féltékeny — én mindent, de mindent elmondok neki.

3-ik jelenet. (Adél balról jön.)

Adél. Lidi.

Adél. Láttad azon urat, a ki épen most érkezett?

Lidi. Igen is láttam.

Adél. Hord be úti bőröndjeit férjem szobájába.

Lidi. Hát itt fog lakni?

Adél. Igen, itt, még férjem haza nem jön. Hallottad a köztünk folyt párbeszédet?

Lidi (félre). Oh istenem, mit mondjak? (főn) Igen is nagyságos asszonyom, nem hallottam. (félre) Csak nem vallhatom be, hogy hallgatództam.

Adél. Akár hallottad akár nem, neked hallgatnod kell s még anyámnak sem szabad elárulnod, hogy idegen ember van a háznál. Én tervezek valamit ezzel a fiatal emberrel s ha jól sikerül, hallgatásodért meg leszesz jutalmazva. Érted?

Lidi. Igen is értem.

Adél. De ha elárulod s tervem dugába dől, akkor rögtön elbocsájtalak a szolgálatból. Érted?

Lidi. Értem.

Adél. Most pedig menj és teljesítsd parancsomat.

Lidi. Megyek nagyságos asszonyom, megyek (a balközép ajtón el).

4-ik jelenet. (Bartosné a jobbra eső középajtón jön.)
Bartosné. Lidi.

Adél. Ah anyám?! Ugyancsak sokáig járt oda, mennyit fáradt ön, hogy férjemnek kedveskedjék!

Bartosné (bosszúsán). Jaj, kedves gyermekem, ma már megint szerencsétlen napom van, felette szerencsétlen. De én ezt tudtam, tudtam előre. Reggel mikor felkeltem a fehérenmüs szekrényt egyet roppant s ez biztos jele annak, hogy szerencsétlenség ér még a mai napon, s a szerencsétlenség nem is készt soká.

Adél. Mondja anyám, az istenért, mi történt?!

Bartosné. Képzeld azt a soha nem hallott szerencsétlenséget! Összejárom az összes fűszerkereskedéseket s istenem, nem találom az egész városban hordós fűgét, ép. narancsot, egészséges citromot. Hogyan küldjek én most már fűgét, narancsot és citromot férjednek.

Adél. Sohase élveledjék anyám. Férjem csak 8—10 napot tölt a tiszaszabályozásnál s ez alatt meglesz fűge, narancs és citrom nélkül is.

Bartosné. Meglesz az igaz, de én nem tudnám magamnak soha megbocsájtani, hogy ígéretemet nem váltottam be.

Adél. De nyugtassa meg magát anyám.

Bartosné. De hogy nyugtatom; nem is nyugtathatom meg magamat, hiszen most jut eszembe, hogy mielőtt elmentem hazulról, a vén órákörtét tartó láncza leszakadt minden ok nélkül s ez szerencsétlenséget jelent, kedves gyermekem.

Adél. Dehogyan jelent, babonáság az egész. Az óra bizonyosan elpusztult s azért szakadt le a láncza.

Bartosné. Jól van, csak kifogásolj, nevezd babonásnak, de én tudom a mit tudok s hogy szerencsétlenség fog bekövetkezni, annyi bizonyos. A

kerület, zöldfa-útcza 12/13. földszint) adományok s bejelentések naponként elfogadhatnak. A bizottság felhívást is tett közzé s aláírásra való iveket is küldött szét. Elfogad tépést, sebkötőt, pénzadományt és ruházatot, mindent, mit a sebesült s a miskolci és egri vész által sujtott egyetemi polgárok hasznukra fordíthatnak, s az adományokat hírlapilag nyugtázza.

— **Kossuth Lajost** az egyetemi olvasó-kör tiszteletbeli tagjává választotta, a megválasztási okmányt Kossuth születési évnapján, szeptember 16. fogják megküldeni.

— **Nem lesz érdektelen** az olvasó közönség előtt, ha megemlítjük, hogy a helybeli postahivatalhoz naponként 80—100 darab levél érkezik a katonaságtól, sőt f. hó 7-én a reggeli vonat 244 ilyen levelet hozott, mely nem csekély megnyugtatóra szolgált az elkeseredett érdekletteknek.

— **Halálozás.** Sz. Tóth Imre birtokost és családját sulyos csapás érte; neje, szül. Körösi Ilona asszony f. hó 9-én reggeli 8 órakor, élte 56. és boldog házassága 28 évében, rövid betegség után elhunyt. Béke hamvaira!

— **Az első magyar biztosító-társaság** 3400 forintot adott át a belügyminiszteriumnak, hogy ez összegből 2000 frtot a szegény katonacsaládoknak, 1000 frtot a sebesülteknek, 400-at pedig a Mád és Golop községekben megkárosultaknak ossza ki. A miskolci károsultaknak 2000 frtot ajándékozott, az egrieknek 400-at, a budapesti szegény mozgósítottak családjainak 200 frtot. Miskolci ügynökeinek, kik szintén jelentékeny károkat szenvedtek, 3160 frtot utalványozott. Ugyancsak a miskolci szerencsétlenek számára a társulat tisztviselői maguk között 350 frtot gyűjtöttek. Összes adománya a társulat és tisztviselőinek ez alkalommal 9510 forint. Ekesen szóló számok. Az ország megelégedetten tekinthet ezen valóban méltán első biztosító intézetére.

— **„A kecskeméti ügyvédi kamara“** fegyelmi bírósága f. hó 12-én tartott ülésén Somogyi Gusztáv n.-kőrösi illetőségű mezőtúri lakos ügyvéd, ügyvédi kötelességének vétkes megszegése miatt marasztaltatván, az ügyvédség gyakorlatától 1 évre felfüggesztetett.

— **Lovik Tódor** úr a miskolci vízkárosultak részére 2 frtot, az egriekére 1 frtot küldött be szerkesztőségünkhöz. Kérjük mindazokat, kik e célra adományozni szándékolnak s adományaik átszármaztatása végett szerkesztőségünket veszik igénybe, ezt tenni siessenek, hogy tetemesb összeg gyűltével a szükségét szenvedők felsegélyezésére a begyűlt pénzeket illetékes helyen átadhassuk.

— **A helybeli jogakadémia** tanári kara, tekintettel arra, hogy az intézet több hallgatója, részint mint védkötelezett már mozgósított, részint pedig minden pillanatban történhető mozgósíttatását várja, mi miatt tanulmányában s vizsgázó kötelezettségének teljesítésében gátolva van, az igazgató indítványa folytán elhatározta, hogy illetékes helyen felterjesztést tegyen az iránt: 1) hogy a mozgósított jogtanulóknak időhöz kötött vizsgázói mulasztása hátrányukra ne legyen, illetve az elmulasztott vizsgák utólagos kiállása nekik megengedtessek; 2)

pók, mely az éléskamra egyik szögletében hálót szövött, ma már ott nem volt látható, ha pedig a pók elhagyja a házat, vége a boldogságnak s meglátod kedves gyermekem, hogy szerencsétlenség ér téged, engem avagy férjedet, de lehet, hogy mindháromunkat.

Adél. Oh istenem! csak nem kívánhatja anyám, hogy a pók örökké egy szögletben lakjék. Bizonyára nem akadt elég zsákmánya ama szögletben s átköltözött egy másikba.

Bartosné. Jól van, csak kétkedjél, de én tudom, hogy szerencsétlenség éri házukat, mert a midőn az imént a kecske-útcza szögletén a jószágigazgatónéval megállottam beszélgetni, három szürke ló által vont kocsi állott meg mellettünk. Ez már a legbizonyosabb jele a bekövetkezendő szerencsétlenségnek, mert még életemben valahányszor szürke lovak által vont kocsival találkoztam, mindig, de mindig szerencsétlenség ért.

Adél. De miféle szerencsétlenség érhetne bennünket?

Bartosné. Készen lehetünk mindenre. (Kézi táskájából narancsot és citromot rakosgat ki.) Most jut eszembe. Mit is álmodtam az éjjel? Igaz. Nagy láрма volt, félreverték a harangokat; a szomszéd háza kigyulladt; most már bizonyos, hogy szerencsétlenség ér bennünket, mert ha az ember tüzzel álmodik, bizonyos hogy meglopják. De istenem, hol a tárcza? (keresgél táskájában.) Mondtam ugy-e Adél, hogy meglopnak? meg is loptak. A tárczát ide tettem a narancsok és citromok közé és ellopták útközben. Igen, útközben lopták el, mert a kecske-útcza szögletén még meg volt, ott lopták el, ott kétség kívül.

Adél. Volt pénz benne?

(Folyt. köv.)

hogy az ösztöndíjas jogtanulók ösztöndíjaikat mozgósításuk daczára továbbra is élvezhessék; 3) hogy a mostani félév a mozgósított joghallgatóknak beszámíttassék és az elmulasztott tantárgyak később pótolthatassanak még akkor is, ha beiratásukat a mozgósítás miatt nem eszközölheték volna s felvétel végett csak elkésve jelentkezhetnek.

— **A reform. főiskolai szépirodalmi önképzőkör** f. hó 11-én délután 2 órakor tartotta alakuló gyűlését. A tisztviselőkar következőleg lön megválasztva: vezérelnök-tek. Nagy Ferenc tanár úr; ifjúsági elnök P. Szappanos Sándor III. éves joghallgató; alelnök s választmányi elnök Szappanos Sándor II. éves b. h.; titkár Nagy Zsigmond II. b. h. v. t.; pénztárnok Papp György II. éves b. h. v. t.; ellenőr Türy Sándor II. éves b. h.; főjegyző Molnár Károly II. éves b. h. választmányi jegyző; aljegyzők: Benedek Antal I. é. b. h., Apostol Dezső I. é. b. h.; főkönyvtárnok Katona Ferenc II. é. b. h. v. t.; alkönyvtárnokok: Tóth József I. b. h., Kőrösi Lajos VII. o. t.; választmányi tagok: Polgár Sámuel és Szabó László II. é. b. h.

— **Mathien de la Drome** időjósata szeptember havára. A hold első negyedében 3-iktól 11-ikéig szép idő hőséggel, közben-közben széllel, erdő

vidéken esőzéssel. A holdtölte szakában 11-től 19-ig hasonlókép szép idő hőséggel, uralkodó szél nyugatról, esőzéssel a keleti s északkeleti vidékeken. Az utolsó negyedben 19-től 26-ig szeles, esős idő; 26-tól 30-ig rögtöni változások az időjárásban, nagy szelekkel északról („Magyar Korona“).

— **Lótenyésztésünk kitüntetése a külföldön.** Párisban a lókiállítás befejeztetett, a legnagyobb kitüntetést — a nagy aranyérmét — valamenynyi kiállító állam közül csak Magyarország nyerte, az állami méneseiből kiállított lovaiért. — A lótenyésztés végett alakult részvény-társaság 29 kiállított lovaiért ezüst érmet nyert, e lovakat egy francia nagy tenyésztő a kiállítás második napján már megvette tenyésztés céljából. E fényes eredmény a magyar lovak kivételét és értékét nagy mértékben fogja emelni.

— **A magyar kir. álladalmi méneseiben,** f. é. szeptember hó 30-án Kisbéren, október hó 1-én Bábólnán, október hó 9-én Mezőhegyesen, október hó 13-án Szebenben részint számfelüti, részint kisorsolt lovak s egyúttal gulyabeli tenyészmarhák nyilvános szóbeli árverés útján, azonnali készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek fognak eladatni.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.
1878. szeptember 13.

Tisztabúza m.-máza	76—78 kl.	8.—któl	8.80 krig.
Elegy	73—75	6.15	6.60
Rozs	70—72	5.34	5.50
Árpa	60—62	5.60	5.75
Zab	36—40	5.40	5.60
Kukoricza tav.	70—72	6.60	7.—
Kukoricza idei		5.80	6.—
Köles		5.20	5.50

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

Mindenki tudja, mily sok hűsítőt, pasztillát és más gyógyszerert kell meghűlés, hurút vagy légszűzölő gyógyítására alkalmazni. Ezen betegségeknek új módoni gyógyítása a Guyot-féle kátrány-tokocsák által nem kerül többé naponta mint 10—20 krajczárba. — Minden étkezéskor 2 vagy 3 tokocsát bevéve, gyakran már az első adag bevévése után nagy enyhülés tapasztalható.

A nagy számú utánzások elkerülésére megjegyzendő, hogy a czimkéken Guyot úr aláírása három színű nyomásban van feltüntetve.

Raktár: Molnár János gyógyszerész úrnál. (2—2)

H I R D E T É S E K.

Birtokeladás.

A 4-ik tized 422. sz. alatti lakház, Urréjén 50 hold tanyaföld és a nagybudai-közön levő szőlő örökáron eladandó. Értekezhetni a tulajdonossal.

129 (3—3)

Lestár Péter.

8195.
1878.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó Szikrai, Laki-teleki és Réhházi koresmák, s hozzá tartozó földek bérlete a f. évi október hó 31-én lejárván, azoknak újból 3 évre haszonbérbe adása a 8195/878. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett, s árverési határidőül a Lakiteleki koresmához f. évi szeptember hó 18-ik napjának reggeli 9 órája kitűztetett, melyre a vállalkozni akarók 50—50 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek addig is a gazdasági hivatalban megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, 1878. szeptember 4-én.

130 (2—2)

A gazdasági osztály által.

Csász. kir. osztr. szabadalommal és porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt's illatos növény-szap-pana, a testbőr szépítésére és jobbitására, elismert hatékonyságú minden bőrkiütéseknél; eredeti csomagcsákban bepecsételve 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard's zamatos fog-szappana a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/4 és 1/2 csomagcsákban ára 70 és 35 kr.

Dr. Béringer's zamatos koronaszese, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerveket erősíti és üdíti; eredeti palackcsákban ára 1 frt. 25 kr. és 75 kr. **Leder testvérek** balzsamos földi-dióolaj-szappana; darabja 25 kr., 4 drb. egy csomagban 80 kr. — Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőse, a hajnövények felkötésére és felélesztésére; bepecsételt és üvegben belyegzett téglékben ára 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménnyel bír, mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Dr. Hartung's china-héj-olaja, a legjobb china-héj főzetből, balzsamos olajokkal a haj fentartására és szépítésére. Ára 85 kr.

Dr. Béringer's fü-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sűrítésére és fentartására; 1 palack ára 1 frt.

Dr. Koch's növényezukorkái, elismert jelességű háziszor hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarcolásnál stb.; 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Béringer's növényi hajfestőszere, valódi-an fest fekete, barna és szőke színre; teljesen fölszerelve kefével és csészével 5 o. é. frt.

Dr. Linder's tanár növényi rudacs-kenőse, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Balzsamos olajbogyó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

As egyedüli elárúttás fent kitért árak mellett: Kecskeméten: Molnár János, Kalocsán: Horváth Károly, Duna-Földváron: Nádhera Pál, Pesten: Török József gyógyszerész uraknál.

Óvás!

Óvjuk a t. közönséget, többféle, névszerint a Dr. Suin de Boutemard fogpasztája s Dr. Borchardt illatos növényzsappanjának Dr. Borchardt fia megnevezése alatti hamisításaitól. Ezeknek több hamisítója és eladója máris érzékeny pénzbírságra lettek a törvényszék által elítélve.

76 (10—5) **Raymond és társ,** es. kir. szabadalom-tulajdonos Berlinben.

Bátorkodunk

t. cz. gazdasszonyainkat

egy nagy takarékosagra figyelmeztetni, mely a kávénak füge-kávéval egyúttal főzéséből áll. Ezáltal kétféle előnyt nyerhetni. Az 1-ső: a kávénak ize tetemesen javul; 2-ik: olcsó megszerzése megtakarítást szerez. Ennélfogva megkísérlésre fölkértnék

valódi füge-kávéval

Midőn minden csomag tartalmaért (aranyozott felszereléssel ellátott kávéknak) **valódiságát illetőleg 100 forinttal jótállunk**, ide nyomott védjegyünket különös figyelmükbe ajánljuk.

Schmidt Viktor és fia,

cs. kir. szabadalm. gyárnok Bécsben.

108 (10—8) Raktár Kecskeméten: PULITZER GUSZTÁV, REINER ADOLF és BUTTINGER FERENCZ kereskedő uraknál; Félegyházán: MOLNÁR ALAJOS úrnál.

A legolcsóbb bevásárlási forrás

egyedül

Alapított 1868. **Láng József** Alapított 1868.

aranyozónál.

Műkereskedés, tükör, aranykeret, függönytartó, csillár, fényezett és mosható aranyos léczek gyára.

9. sz. Budapestről, kerepesi-út 9. sz.

A raktár „Mátyás király” átellenében, az udvarban 9. sz. ajtó alatt,

ajánlja dúsan rendezett raktárát és a modern mesterek olajfestményü képeknek legnagyobb választékát, a legkitűnőbb és legújabb Aquarell festményeket, tükröket minden nagyságban, állványtükröket, és márvány fedelű állványasztalokat, a legkitűnőbb és legújabb divatszertü virágasztalokat, szalon-csillárokat, függönytartókat, rózsákat, karos gyertyatartókat stb.

Mosható aranyozott léczek kárpitosok, diszítók, üvegesek stb. számára, a legolcsóbb árban.

Továbbá műintézetemben és aranyozó termemben arczképek photographiák után híven és jól találva készítettnek.

Bárminemű festmények templomok és házak részére rajz után elkészítettnek és újításra elfogadtatnak.

Mindenemű aranyozás szépen, olcsón és pontosan rövid idő alatt elkészül.

Keretek rajz után tetszés szerinti alakban, szolidul, finoman és igen jól készítettnek.

Minden még oly csekély megbízatás is, jól, gyorsan, szolidul és igen olcsón teljesítettik.

A nagy forgalom, úgy a vidéken, mint helyben állazónapotha helyez, hogy minden versenyyel daczolhatok.

Lakásom helyben, Nagy-temető-útca, 219. sz. alatt Garaczi Zsigmond-féle házban, hol is aranyozási munkák elvállaltatnak. 120 (10—5)

4922.
1878.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy özv. Papp Györgyné mint kiskorú Papp György term. és törv. gyámja felperesnek, **Barna András** végrehajtást szenvedő ellen 232 frt. 19 kr. tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében alperes Barna Andrásnak a kecskeméti 2672. sz. tjkvben 2983. r. sz. alatt foglalt s bíróság 150 frtra beesült féléház illetősége az 1878. évi szeptember hó 18-ik napján d. e. 9 órakor e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be; különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólítatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1878. évi július hó 24-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla, tanácsjegyző.

Gáll Ferencz, kir. törvényszéki elnök.

134 (1—1)

8194.
1878.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó monostori koresma és hozzá tartozó 40 hold föld, — továbbá a város alatt levő fürdőház-helyiség bérlete a f. évi október hó 31-én lejárván, azoknak újból 3 évre haszonbérbe adása a 8194/1878. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett, s árverési határidőül a város-háza udvarára f. évi szeptember hó 17-ik napjának reggeli 9 órája kitűztetett, melyre a vállalkozni akarók 50—50 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a kitűzött határidőig a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, 1878. szeptember 4-én.

131 (2—2)

A gazdasági osztály által.

Ház-eladás.

Csongrádi-nagy-útczában 368. sz. a ház — melyben van 3 egymásba nyíló szoba, két konyha, 1 éléskamra, egy nagy padolt kamra, kettős pincze, két istálló, kocsiszin stb. — szabadkézből örökáron eladó.

Bővebb tudomást ad a fentnevezett házban tulajdonos

135 (1—1)

ifj. Dékány István.